

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS NEĮGALIŲJŲ SOCIALINĖS INTEGRACIJOS 11 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. I-2044 PROJEKTO NR. XIIP-3792

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2019 m. spalio 23 d. sprendimo Nr. SV-S-1428 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 4 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Pritarti Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos 11 straipsnio pakeitimo įstatymo Nr. I-2044 projekto Nr. XIIP-3792 (toliau – Įstatymo projektas) siekiui nustatyti aiškesnį teisinį reglamentavimą, kuriuo remiantis vaikų žaidimų aikštelės būtų pritaikomos neįgaliųjų specialiesiems poreikiams, tačiau nepritarti Įstatymo projektu siūlomoms teisinio reguliavimo priemonėms dėl šių priežasčių:

1. Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad reikalavimai dėl neįgaliesiems fiziškai tinkamos aplinkos visose gyvenimo srityse įgyvendinami atliekant teritorijų planavimą ir statinių projektavimą bei viešosios paskirties pastatų, būsto ir jo aplinkos pritaikymą neįgaliųjų specialiesiems poreikiams. Tokiu būdu užtikrinamas teisinis pagrindas, kad neįgaliesiems būtų sukurta fiziškai tinkama aplinka visose gyvenimo srityse (taip pat projektuojant ir įrengiant vaikų žaidimų aikšteles), atsižvelgiant į neįgaliųjų specialiuosius poreikius, todėl netikslinga keisti Neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalies, ją papildant fraze „įskaitant vaikų žaidimų aikšteles“, nes ši nuostata būtų perteklinė.

2. Neįgaliųjų socialinės integracijos valdymas apima neįgaliųjų socialinės integracijos priemonių planavimą, administravimą, organizavimą, įgaliojimų ir atsakomybės paskirstymą bei priežiūrą. Ministerijos pagal kompetenciją formuoja neįgaliųjų socialinės integracijos politiką, organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja jos įgyvendinimą:

2.1. Vadovaudamasi Neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo 11 straipsnio 2 dalimi, už aplinkos pritaikymo neįgaliųjų specialiesiems poreikiams statybos normatyvinių techninių dokumentų parengimą ir jų įgyvendinimo priežiūrą atsako Aplinkos ministerija. Aplinkos ministras, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. vasario 26 d. nutarimo Nr. 280 „Dėl Lietuvos Respublikos statybos įstatymo Nr. I-1240 įgyvendinimo“ 1.2 papunkčiu, nustato (tvirtina) pastatų ir inžinerinių statinių, kuriuos būtina pritaikyti specialiesiems neįgaliųjų poreikiams, sąrašą, taip pat šių pastatų ir inžinerinių statinių pritaikymo specialiesiems neįgaliųjų poreikiams reikalavimus. Vaikų žaidimų aikštelių, kaip plokščiųjų

horizontaliųjų inžinerinių statinių, įrengimas, pritaikant jas vaikams su negalia, reglamentuojamas galiojančiu statybos techniniu reglamentu STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2019 m. lapkričio 4 d. įsakymu Nr. D1-653 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“ patvirtinimo“. Analogiškas teisinis reguliavimas buvo nustatytas statybos techniniame reglamente STR 2.03.01:2001 „Statiniai ir teritorijos. Reikalavimai žmonių su negalia reikmėms“, patvirtintame Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. birželio 14 d. įsakymu Nr. 317 „Dėl STR 2.03.01:2001 „Statiniai ir teritorijos. Reikalavimai žmonių su negalia reikmėms“ patvirtinimo“.

2.2. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos visuomenės sveikatos priežiūros įstatymo 16 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2015 m. spalio 30 d. įsakymu Nr. V-1208 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 131:2015 „Vaikų žaidimų aikštelės ir patalpos. Bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“ patvirtinimo“ patvirtinta Lietuvos higienos norma HN 131:2015 „Vaikų žaidimų aikštelės ir patalpos. Bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“, kuri nustato pagrindinius vaikų žaidimų aikštelių įrengimo viešosiose vietose, jų naudojimo ir priežiūros, sveikatos saugos reikalavimus ir kuri taikoma projektuojant, statant, rekonstruojant, remontuojant, įrengiant ir naudojant žaidimų aikšteles bei patalpas. Šios higienos normos reikalavimai privalomi asmenims, projektuojantiems, statantiems, rekonstruojantiems, remontuojantiems, įrengiantiems žaidimų aikšteles.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, manytina, kad, sprendžiant Įstatymo projekto aiškinamajame rašte aprašytą problemą, pakaktų papildyti pirmiau išvardytus teisės aktus nuostatomis, aiškiai įpareigojančiomis įrengiamas vaikų žaidimų aikšteles pritaikyti neįgaliųjų specialiesiems poreikiams, t. y. sprendžiant minėtą problemą, keisti Neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymą netikslinga.

3. Įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalimi siūlomos naujos Neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo 11 straipsnio 4 dalies nuostatos yra ne Neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo turinio dalykas (siūloma įtraukti nuostata reguliuotų, kas priima sprendimus dėl vaikų žaidimų aikštelių įrengimo).

Neaišku, kodėl siūloma nustatyti sprendimų dėl vaikų žaidimų aikštelių pritaikymo neįgaliųjų specialiesiems poreikiams priėmimo procedūrą, jei numatoma, kad reikalavimas pritaikyti vaikų žaidimų aikšteles neįgaliųjų specialiesiems poreikiams bus privalomas. Neaišku ir tai, kokių butų ir kitų patalpų savininkai priimtų sprendimą dėl įrengiamos vaikų žaidimų aikštelės pritaikymo neįgaliųjų specialiesiems poreikiams: jei sprendimą priimtų naujai statomų pastatų savininkai, pažymėtina, kad naujai statomame pastate dar nebūtų butų ir kitų patalpų savininkų, kurie galėtų priimti sprendimą Civiliniame kodekse nustatyta tvarka; jei sprendimą priimtų šalia naujai statomų pastatų (gretimuose sklypuose (teritorijose)) jau esančių pastatų (patalpų) savininkai, pažymėtina, kad jie negalėtų įpareigoti kitame sklype (teritorijoje) statomo statinio statytojo įgyvendinti priimtus sprendimus.

Ministras Pirmininkas

Socialinės apsaugos ir darbo ministras